

Jan 11, 1.-45.

- ¹ Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta.
- ² To byla ta Marie, která pomazala Pána vzácným olejem a nohy mu otřela svými vlasy; a její bratr Lazar byl nemocen.
- ³ Sestry mu vzkázaly: "Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen."
- ⁴ Když to Ježíš uslyšel, řekl: "Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven."
- ⁵ Ježíš Martu, její sestru i Lazara miloval.
- ⁶ Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl.
- ⁷ Teprve potom řekl svým učedníkům: "Pojďme opět do Judska!"
- ⁸ Učedníci mu řekl: "Mistře, není to dávno, co tě chtěli Židé ukamenovat, a zase tam chceš jít?"
- ⁹ Ježíš odpověděl: "Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, neboť vidí světlo tohoto světa.
- ¹⁰ Kdo však chodí v noci, klopýtá, poněvadž v něm není světla."
- ¹¹ To pověděl a dodal: "Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit."
- ¹² Učedníci mu řekli: "Pane, spí-li, uzdraví se."
- ¹³ Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku.
- ¹⁴ Tehdy jim Ježíš řekl: "Lazar umřel.
- ¹⁵ A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!"
- ¹⁶ Tomáš, jinak Didymos, řekl ostatním učedníkům: "Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním!"
- ¹⁷ Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě.
- ¹⁸ Betanie byla blízko Jeruzaléma, necelou hodinu cesty.
- ¹⁹ a mnozí z Židů přišli k Marii a Martě, aby je potěšili v jejich zármutku nad jejich bratrem.
- ²⁰ Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma.
- ²¹ Marta řekla Ježíšovi: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.
- ²² Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá."
- ²³ Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane."
- ²⁴ Řekla mu Marta: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den."
- ²⁵ Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít.
- ²⁶ A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?"
- ²⁷ Řekla mu: "Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět."
- ²⁸ S těmi slovy odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: "Je tu Mistr a volá tě."
- ²⁹ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu.
- ³⁰ Ježíš totiž ještě nedošel do vesnice a byl na tom místě, kde se s ním Marta setkala.
- ³¹ Když viděli Židé, kteří byli s Marií v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala.
- ³² Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel."
- ³³ Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, v Duchu se rozhorlil a vzrušen
- ³⁴ řekl: "Kam jste ho položili?" Řekli mu: "Pane, pojď se podívat!"
- ³⁵ Ježíšovi vstoupily do očí slzy.
- ³⁶ Židé říkali: "Hle, jak jej miloval!"
- ³⁷ Někteří z nich však řekli: "Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?"
- ³⁸ Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen.
- ³⁹ Ježíš řekl: "Zvedněte ten kámen!" sestra zemřelého Marta mu řekla: "Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den."
- ⁴⁰ Ježíš jí odpověděl: "Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?"
- ⁴¹ Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, žeš mě vyslyšel.
- ⁴² Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal."
- ⁴³ Když to řekl, zvolal mocným hlasem: "Lazare, pojď ven!"

⁴⁴ Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: "Rozvažte ho a nechte odejít!"

⁴⁵ Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho.

Téma uplynulého modlitebního týdne se zamýšlelo nad rodinou Ježíše Krista. Představilo nám matku Ježíše, která přijala pověření od Boha stát se matkou Spasitele. Protestanti postavu matky Ježíše přehlížejí. O výchově moc nevíme, ale když Ježíš ve 12 letech navštívil chrám se svými rodiči, ztratil se.

Luk 2, 42.-49.

⁴² Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem.

⁴³ A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli.

⁴⁴ Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými.

⁴⁵ Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě.

⁴⁶ Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.

⁴⁷ Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědí.

⁴⁸ Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."

⁴⁹ On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?"

Marie si znovu uvědomila svou úlohu. Obdivujeme odvahu Josefa přijímajícího úlohu otčíma. Vedl Ježíše ke vzdělání, k víře. Ježíš byl dobrým studentem. Po návratu z Jeruzaléma odešli všichni do Nazareta a to je poslední zpráva o Ježíši před jeho vystoupením ve 30 letech. O 18 letech Jeho života nevíme nic. Můžeme se jen domýšlet. Asi studoval proroky, Mojžíše, zákon, studoval v synagoze, pracoval v tesařské dílně. Nakolik si Josef a Marie uvědomovali Jeho výjimečnost? O Josefovi moc zpráv nemáme. Život Ježíše ovlivňovali i sourozenci. Vzdělanost Ježíšova všechny udivovala. Vždyť to byl syn prostých rodičů, obyčejného tesaře, měl řadu sourozenců.

Když začal Ježíš působit jako učitel, jeho vztah k rodině se nezměnil. Jen se Jeho rodina rozšířila o stovky dalších sester a bratrů.

Mar 3,31.-35.

³¹ Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel.

³² Kolem něho seděl zástup; řekli mu: "Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě."

³³ Odpověděl jim: "Kdo je má matka a moji bratři?"

³⁴ Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři!"

³⁵ Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka."

Ježíš i po svém křtu nezapomíná na rodinu a své povinnosti z toho vyplývající (svatba v Káni Galilejské). Jeho Rodina jsou všichni, kdo Ho poslouchají. Ježíš se soustředil na oblast Betanie blízko Jericha. Betanie = Dům chudého. Proč právě tam? Jde o malou vesničku na úpatí Olivetské hory, pár domů, pár chatrčí, terasovitá políčka, umístěna na cestě mezi Jeruzalémem a Jerichem. Betanie však pro Ježíše byla důležitá. Nevracel se sem kvůli její kráse, vodě nebo olivovníkům. Vracel se kvůli přátelům a jejich lásce, kvůli rodině, kvůli pokoji a radosti, které zde zažíval.

Luk 10, 38.39.

³⁸ Když šel Ježíš s učedníky dál, vešel do jedné vesnice. Tam jej přijala do svého domu žena jménem Marta,

³⁹ která měla sestru Marii; ta si sedla k nohám Ježíšovým a poslouchala jeho slovo.

V tomto textu vynikla Marie, nesoustředíme se na Martu. Ta ho pozvala, nasýtila Ježíše i učedníky. Jaký vztah byl mezi Ježíšem Kristem a Marií a Lazarem? Ježíš nazývá Lazara přítelem. Marie Ho pomazala drahými oleji, ačkoliv se to nesetkalo u lidí s dobrým ohlasem. Rodina asi nebyla úplně chudá, když si mohli dovolit drahý olej. Co pro ně znamenalo přátelství s Ježíšem? Nebyli dál v Jeho vnímání, než učedníci?

Marta: „ Pane, kdybys zde byl, můj bratr by nezemřel...“

Ježíš: „ Tvůj bratr vstane.“

Marta: „Vstane při vzkříšení.“

Ježíš: „ Kdo věří ve mně, i kdyby umřel, bude žít.“

Marta: „ Já jsem uvěřila, že jsi Mesiáš, syn Boží, který má přijít na svět.“

V Betanii žil i malomocný, kterého Ježíš uzdravil. I on Ho pozval do svého domu. I zde jeho žena pomazala Ježíše drahou vonnou mastí, ač i zde to způsobilo pohoršení. Ani zde Ježíš neodmítl pozvání, přijal i pomazání. „Amen, amen pravím vám, všude po celém světě kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit i o ní, co ona udělala.“

V Betanii měl Ježíš přátele, prožíval pomazání, i oslátko bylo z Betanie. Historikové říkají, že i odchod Ježíše Krista do nebes se odehrál na okraji Olivetské hory.

Co bylo s Ježíšovou rodinou dále? Máme zprávy o Jakobovi, Jeho bratru, který se stal představitelem jeruzalémské církve. Než byl v r.62 ukamenován, napsal epištolu Jakobovu.

Ježíšova rodina zanikla, ale vznikla církev – mladí, staří, děti, bílí, černí.... Všichni, kdo Ho zvou do svých domovů a do svého srdce. I my můžeme být spoluúčastni Jeho rodině. „Přikázání nové dávám vám, aby jste se milovali, jako já jsem miloval vás.“